יערה צח

השמש שוקעת פעמיים THE SUN SETS TWICE

YAARA ZACH

יערה צח

Tel Aviv Artists' House

Yaara Zach THE SUN SETS TWICE

Recipient of the Ann and Ari Rosenblatt Prize for Visual Art Curator **Orly Hoffman**

Galia Bar Or Art Scholar and Curator Dalit Matatyahu Senior Curator of Israeli Art, Tel Aviv Museum of Art Kobi Ben-Meir Chief Curator, Haifa Museum of Art Arie Berkowitz Director and Chief Curator, Tel Aviv Artists' House **Orly Hoffman** Art Curator Ann and Ari Rosenblatt

Design & production Avigail Reiner [The Studio], Maria Rapoport Photography **Tal Nisim** Hebrew editing & English translation Daria Kassovsky

The project was produced with the assistance of the Yehoshua Rabinovich Tel Aviv Foundation for the Arts

© Yaara Zach, 2024 Measurements are given in centimeters, height X width X depth בית האמנים ע"ש זריצקי, תל אביב

השמש שוקעת פעמיים

זוכת פרס אן וארי רוזנבלט לאמנות חזותית אוצרת **אורלי הופמן**

חבר השופטים

גליה בר אור חוקרת ואוצרת אמנות **דלית מתתיהו** אוצרת בכירה לאמנות ישראלית, מוזיאון תל אביב לאמנות **קובי בן־מאיר** אוצר ראשי, מוזיאון חיפה לאמנות

> אריה ברקוביץ מנהל ואוצר ראשי, בית האמנים תל אביב **אורלי הופמן** אוצרת אמנות

אן וארי רוזנבלט

עיצוב והפקה אביגיל ריינר [The Studio], מריה רפופורט צילום **טל ניסים**

עריכה עברית ותרגום לאנגלית דריה קסובסקי

הפרויקט הופק בסיוע קרן רבינוביץ לאמנויות ת"א (ע"ר)

יערה צח, 2024 ©

כל המידות בס"מ, עומק X רוחב X גובה

UNTITLED, 2023 Iron and automotive paint 260 x 140 x 100

Shopping cart, iron, and automotive paint 26 x 130 x 80

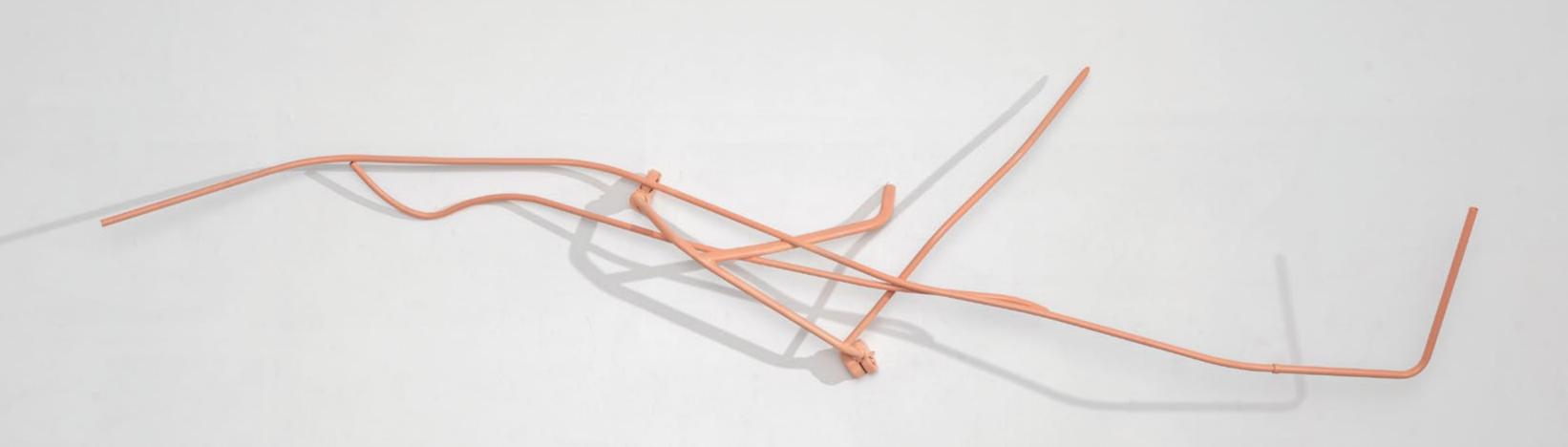

השמש שוקעת פעמיים

אוצרת: אורלי הופמו

THE SUN SFIS TWICE

Curator: Orly Hoffman

בתערוכה השמש שוקעת פעמיים מצינה יערה צח עבודות פיסול, שיצרה במהלך ארבע השנים האחרונות. עם פרוץ מגפת הקורונה והגבלת הניידות במרחב הציבורי אספה האמנית עגלות סופרמרקט נטושות, שאותן מצאה במהלך שיטוטיה בסביבות העזובות, ואלה הפכו לחומרי גלם ביצירתה. בעבודות המוצגות היא שבה וחוזרת לדימוי עגלת הקניות – אותו אובייקט עזר שימושי, המזוהה עם החברה הצרכנית, אך גם עם החיים בשוליה, ומהווה סמן, המשקף תרבויות והרגלים שונים, קהילה ומקום, מעין מורפולוגיה של אדם וסביבה – אולם מן העגלה המקורית היא מותירה רק שרידים ורמזים.

צח מחלצת מגוף העגלה צורות בסיס – קו, עיגול, ריבוע –
המשמשות כתשתית לעבודות הפיסול שלה. היא יוצרת תחביר של חומר
ושל מבנים צורניים, המאזכרים את האמנות הקונסטרוקטיביסטית,
השמה דגש על חומרי תעשייה ועל ייצוג המציאות בהפשטה גיאומטרית.
האובייקטים הפיסוליים שהיא יוצרת הם הכלאות בין חלקי רדי־מייד,
שנלקחו מן העגלות, לבין חומרי מתכת, שנמתחו, הוארכו או הצטברו לכדי
גופים כדוריים, דוגמת משקולות. החלקים, שפורקו, שורטטו וכופפו סביב
גוף האמנית, מהדהדים זיכרון של נוכחות של גוף במידות אדם. הם נשזרים
זה לזה, מתפצלים ונדמים לדגמים צמחיים או לרשת נימים, המשתרגים
ומתפשטים כגידולים שיצאו מכלל שליטה. צח מקנה לחומרי המתכת
התעשייתיים איכויות אורגניות ומקיימת מחזוריות של סוף והתחלה.

צבע. האובייקטים מתקיימים כיחידות עצמאיות: הם מוטלים על הרצפה, נשענים על הקיר או תומכים זה בזה, ויחדיו יוצרים מיצב, המתפשט בחלל הגלריה. העבודות מקיימות ביניהן איזון עדין. הן מעלות על הדעת גוף ניצב, תומך ואיתן, ובה בשעה מצביעות על ארעיות, הנושאת בחובה פוטנציאל לשינוי ולקריסה.

צח מכנסת את הצופה אל תוך עבודתה ויוצרת דו־שיח בין גוף לגוף, בין הגוף האנושי לגוף הפיסולי. הצופה מתכופף, מתקרב ומתרחק, מהלך בין עבודות פיסול מוארכות, הנמתחות בין רצפה לתקרה, מקופלות, מפותלות, נפרדות או חוברות זו לזו. היא מייצרת בינו לבינן מערכת יחסים אינטראקטיבית, כמעין כוריאוגרפיה של מחול, המתקיימת בחלל. עבודות הפיסול הקוויות יוצרות מיצב אקספרסיבי, העולה מבין הנפחים הכלואים ביניהן, והופך תחת ידיה של צח ליצירה פלסטית מופשטת, הנדמית לציור בחלל. יצירתה של צח עומדת על החֶסֶר. היא ממירה את המסה בקווי מתאר לאַין ומאתגרת את יחסי הכוחות בין חומר למרחב, הנשענים על הנמצא ומשלימים את החסר.

בתערוכה **השמש שוקעת פעמיים** מציגה צח מיצב פיסולי

בונצרופות מעין אזור "סף" מחוץ לציר הזמן הלינארי, המתקיים בין ובתוך הזמנים ובין פעולה להשהיה; מרחב אשלייתי, הנוצר מתעתוע שבין הנראה לנסתר ומוליד תחושה של מציאות תודעתית נזילה. היא בוראת עולם חמקמק, המיטלטל בין הזר למוכר, בין הקבוע לחולף, ומעלה שאלות הנוגעות לתודעה ולזיכרון, קולקטיביים ואישיים כאחת.

In the exhibition **The Sun Sets Twice** Yaara Zach presents sculptural works, created over the last four years. With the outbreak of the COVID-19 pandemic and the restriction of mobility in the public space, the artist collected abandoned shopping carts, which she found on her wanderings on the deserted streets in her vicinity, and these became raw materials for her art. In the featured works, she revisits the image of the shopping cart—a serviceable auxiliary object, associated with consumerist society, but also with life on its margins, signifying different customs and cultures, a community and a place, like a morphology of man and environment. From the original cart, however, she leaves only remnants and hints.

Zach extracts basic shapes from the cart's body—a line, a circle, a square—which form the foundation for her sculptural works. She creates a syntax of material and formal structures, alluding to Constructivist art, which emphasizes industrial materials and the representation of reality via geometric abstraction. Her sculptural objects are hybrids, crosses between readymade parts taken from the carts, and metal materials, stretched, elongated or assembled into spherical bodies, such as weights. The parts, which were disassembled, sketched, and bent around the artist's body, echo the memory of a body on a human scale. They intertwine and split, resembling vegetal patterns or a web of capillaries, which interlace and spread like tumors that grow out of control. Zach infuses the industrial metal with organic qualities, maintaining a cycle of end and beginning.

The sculptures are painted in metallic automotive colors, and are grouped in color colonies. The objects exist as independent units: they are cast on the floor, lean against the wall, or support each other, and together they materialize into an installation that spreads throughout the gallery space. The works maintain a delicate balance. They call an upright, supportive, firm body to mind, and at the same time point to transience, which necessarily carries the potential for change and collapse.

Zach brings the viewer into her work and initiates a dialogue between bodies, between the human body and the sculptural body. The viewer bends, approaches, and moves away, pacing among elongated sculptural works that stretch from floor to ceiling, folded, twisted, separated or connected to each other. She generates an interactive relationship between them, like a dance choreography in the space. The linear sculptures make up an expressive installation, which rises from the volumes trapped between them, and turns, under Zach's hands, into an abstract plastic work, resembling a painting in space. Zach's work delves into absence. She converts the mass into the contour lines of a void and challenges the power relations between matter and space, which rely on what is present and fill in the absent gaps.

Zach's sculptural installation in **The Sun Sets Twice** opens up a "threshold" area outside the linear timeline, a realm which exists between and within times, and between action and suspension; an illusory space resulting from a mirage between the visible and the invisible, which gives rise to a sense of fluid reality. She creates an elusive world, which oscillates between the foreign and the familiar, the permanent and the transient, raising questions about consciousness and memory, both collective and personal.

UNTITLED, 2021
Shopping cart, iron, and automotive paint
110 x 230 x 140

